

HỒ LẠC BÌNH NGUYÊN

TỔNG CỤY NGHINH TÂN (2002-2003)

Tiến Ngựa

*Ngựa đã lên đường chạy bon bon
Ngựa nào bằng ngựa có con
Dong ruổi đêm ngày trong gió bụi
Ngựa nào giữ được tấm long son*

Rước dê

*Tết đến vang rền tiếng "Bê hê"
Đen trắng trẻ già đâu cũng dê
Dê nào dê bằng con dê đực
Dê ở chỗ nào dê cũng dê.*

Thi Mai

Mang tuổi CHÚA SƠN LÂM vào cuộc thế,
Mặc cho đời dâu bể, sợ ai đâu!
Nay lạc bình nguyên, thương nhớ rừng sâu,
Nhớ cổ thụ, trăng sầu miền sơn cước.

Nhớ sơn nữ đêm nào bên dòng suối,
Ta say người, say cảnh núi rừng hoang,
Giang sơn ta đẹp lắm lúc đêm tàn,
Chợt tỉnh mộng gặp thiên thần bé nhỏ.

Nhận làm thầy đám học sinh từ đó,
Thương lắm rồi những con thổ hiền ngoan,
Gợi cho ta nỗi nhớ những đêm vàng
Trong tâm tưởng, rừng xanh lên tiếng gọi.

Vận mệnh nước nhà gặp thời trôi nổi,
Ta xa rừng, ôi thương nhớ mệnh man,
Hỡi cánh chim xa khắc khoải gọi đàn!
Hỡi gió núi, hương rừng ta giả biệt!

N. Đ.

*Ghi chú: Tác giả viết bài này vào năm
Mậu Dần (1998) để tặng một bạn đồng
nghiệp là một cựu giáo sư trường Trung
Học Petrus Ký, sinh năm Mậu Dần.*